

והגדה לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה:
יהוה לי בצאתי מצרים והיה לך לאות על ידך
ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפניך כי
ביד וזקת הוציאך יהוה מצרים ושמרת את הזקת
הזאת למועדה מימים ימימה

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
שבע לך ולאבתיך ונתנה לך והעברת כל פטר
רום ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה וכל פטר חמור תפדה בשה ואם
לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בביתך תפדה
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בזקת יד הוציאנו יהוה מצרים מבית
עבדים ויהי כי הקשה פרעה לשלוחנו ויהי
יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד
בכור בהמה על כן אני זבוח ליהוה כל פטר רום
הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על
ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בזקת יד הוציאנו
יהוה מצרים ויהי

בשלוח פרעה את העם ולא נזום אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן
ינזום העם בראתם מלוחמה ושבו מצרימה ויסב
אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וזמושים
עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקחו משה אהרן
עצמות יוסף עמו כי השבע השביע אהרן בני
ישראל לאמר תקד תקד אלהים אתכם והעליתם
את עצמותי מזה אתכם ויסעו מסכת ויזונו באתם
בקצה המדבר ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד
ענן ללוחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
ללכת יומם ולילה לא ימוש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
וישבו ויזונו לפני פי הוצירת בין מגדל ובין הים
לפני בעל צפון זכורו תזונו על הים ואמר פרעה
לבני ישראל זכרים הם בארץ סגר ערבים:
המדבר וזקתי את לב פרעה ורדף אזוריהם
ואכבדה בפרעה ובכל זיליו וידעו מצרים כי אני
יהוה ויעשו כן ויצא למלך מצרים כי ברוח
העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו
מה זאת עשינו כי שלוחנו את ישראל מעבדנו
ויאסר את רכבו ואת עמו לקחו עמו ויקחו שש
מאות רכב בזור וכל רכב מצרים ושלשים
על כלו ויזקת יהוה את לב פרעה מלך מצרים

B'shallach

Weekday 1: Exod. 13:17-22

וְיִהְיֶה בְּשַׁלַּח

B'shallach

Weekday 2: Exod. 14:1-4

וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

B'shallach

Weekday 3: Exod. 14:5-8

וַיֵּצֵא לְמִלְחָמָה מִצְרַיִם

וירדוף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד
 רמה וירדפו מצרים אחריהם וישלחו אותם וזוים
 על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וזילו על
 פי הזירת לפני בעל עפץ ופרעה הקריב וישאו
 בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם
 ויראו מאד וישעקו בני ישראל אל יהוה ויאמרו
 אל משה המבלי אין קברים במצרים לקוזתנו
 למוות במדבר מזה זאת עשית לנו להויעלנו
 ממצרים הלא זה הדבר אשר דברנו ארך
 במצרים לאמר זלזל ממנו ותעבדה את מצרים כי
 טוב לנו עבד את מצרים ממותנו במדבר ויאמר
 משה אל העם אל תיראו התישבו וראו את ישועת
 יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את
 מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם יהוה
 ילחם לכם ואתם תחרשוון
 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל
 בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ותטה את
 ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בדתוך
 הים ביבשה ואני הנני מוזקה את לב מצרים ויבאו
 אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל זילו ברכבו
 ובפרשיו וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי
 בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים
 ההלך לפני מוזנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
 עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין
 מוזנה מצרים ובין מוזנה ישראל ויהי הענן והואשך
 ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה
 ויש משה את ידו על הים ויורך יהוה את הים
 ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לזרפה
 ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
 והמים להם זובמה מימינם ומשמאלם וירדפו
 מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
 ופרשיו אל תוך הים והי באשמרת הבקר וישקף
 יהוה אל מוזנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את
 מוזנה מצרים ויסר את אפן מרכבתיו וינדהו
 בכבדת ויאמר מצרים אלוסה מפני ישראל כי
 יהוה ילחם להם במצרים
 ויאמר יהוה אל משה תטה את ידך על הים
 וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו
 ויש משה את ידו על הים וישב הים לפנות
 בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
 יהוה את מצרים בתוך הים וישבו המים וכסו
 את הרכב ואת הפרשים לכל זיל פרעה